

(6ನೇ ಪುಟದಿಂದ)

ಹಿಂದೆ ಹಿಟ್ಟಿನ ಬಟ್ಟಲುಗಳ ದೀಪ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಕ್ರಮೇಣ ಮಣ್ಣಿನ ಹಣತೆಗಳು, ಕಲ್ಲು, ಕಂಚು, ಹಿತ್ತಾಳೆ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಬಂಗಾರದ ದೀಪಗಳು ಅಪೂರ್ವ ಕುಸುರಿ ಕೆತ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕೊರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಮನೆ, ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಗಾಜು, ಸ್ಟೀಲ್, ಪಿಂಗಾಣಿ, ಡಿಸೈನರ್ ಮೋಂಬತ್ತಿಗಳೂ ದೀಪ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ.

ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿಟ್ಟರೆ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವಳೆಂದು ಹಿರಿಯರ ನಂಬಿಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು ಜ್ಯೋತಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ. ಅಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೀಪ ಹಿಡಿದು ದೀಪಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಾಗಿ ದೀಪಗಳಲ್ಲಿ, ದೀಪ ಸ್ತಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದೀಪ ಧಾರಣಿಯರಲ್ಲದೆ ಅಪ್ಸರೆ, ನವಿಲು, ನಾಗರ, ಗರುಡ, ಹಂಸ, ಆಕಳು, ಹಲವು ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳು, ತೂಗು ದೀಪಗಳು, ದೀಪಸ್ತಂಭಗಳು ಮನೆ, ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿವೆ.

ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ಬೆಳಗುವುದರ ಹಿಂದೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಅಪಮೃತ್ಯುವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಯಮನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ 'ಯಮದೀಪ'ವೆಂದೂ, ನರಕಾಸುರನ ತಾಯಿ ಭೂದೇವಿಯು ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನರಕಾಸುರನ ಸಂಹಾರದ ದಿನ ಎಲ್ಲೆಡೆ ದೀಪ ಬೆಳಗಿಸುವಂತೆ, ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪಿಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಾಗ, ಬಲೀಂದ್ರನ ಭಕ್ತಿಯ ನೆನಪಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀರಾಮನು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ದಿನವೆಂದೂ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ದಿನವೆಂದೂ, ಪಾಂಡವರು ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಕೌರವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ದಿನವೆಂದೂ, ಉಜ್ಜಯಿನಿಯ ರಾಜ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೆರಿದ ದಿನವೆಂದೂ...- ಹೀಗೆ ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ, ಭಕ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನೂರೊಂಟು ಕಥೆಗಳಿವೆ!

ಒಟ್ಟಾರೆ ದೀಪ ಜ್ಞಾನದ ಸಂಕೇತ. ಭವಿಷ್ಯದ ಆಶಾವಾದದ ಸಂಕೇತ.

